

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ניתן להפיץ לזיכוי הרבים תחת השם 'נר שמואל' בלבד

נר שמואל



לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יבמות - ק"ח

1. מה נחשב מיאון - אמרה אי אפשי בפלוני בעלי, או אי אפשי בקידושין שקידשוני אמי ואחי. אלו אופנים חידש ר' יהודה?
 א. אפילו אמרה 'אי אפשי' כשהיא באפריון בדרך לחופה ב. אפי' אם השקתה אורחים בבית בעלה [שאינן שם ב"ד] ואמרה להם 'אי אפשי'.
 ג. אפילו אם בעלה שלח אותה לחנוני להביא לו חפץ משלו, ואמרה לחנוני 'אי אפשי'.
2. קטנה שלא מיאנה ועמדה ונשאת, משום רבי יהודה בן בתירה אמרו: נישואיה הן גילוי דעת שממאנת. וכן אם נתקדשה. מה סברו רבנן?
 הגמרא מסתפקת בזה - ונפשט שחלקו עליו, מכך ששמואל אמר: הלכה כר' יהודה בן בתירה. [בשני עדים]
 וההלכה כמותו אפילו כשהייתה נשואה לראשון. [אמנם אין להוכיח כך מהמיאון של כלותיו של אבדן כיון שהם היו רק מקודשות לראשונים.]
3. כיצד דיני האישות של קטנה שבאפשרותה למאן?
 א. רבי אליעזר - החשיבה כמטיילת עמו בחצר, ואם היא בת כהן לישראל, טובלת מהתשמיש ואוכלת בתרומה לערב.
 ואינה אשתו אפילו מדרבנן - אינו זכאי: במציאתה, במעשה ידיה ובהפרת נדריה, ואינו יורשה, ואינו מיטמא לה, - אינה כאשתו אבל צריכה מיאון.
 ב. רבי יהושע חולק: בעלה זכאי במציאתה וכו' - הרי היא כאשתו לכל דבר, אלא שיוצאה במיאון.
 אמר רבי: נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע, כיון שרבי אליעזר הוזהר מן השוה מדותיו ומה שיוצאת במיאון כדי שלא תצא בכדי, אבל לר' יהושע אם היא אשתו, שתצא בגט.
4. ראב"י: עכבה שהיא מחמת האיש כאילו היא אשתו, ועכבה שאינה מחמתו כאילו אינה אשתו. כיצד מדובר?
 א. שמואל: תבעוה לינשא, ואמרה איני יכולה מחמת פלוני בעלי אין זה מיאון. אבל אם סירבה מחמת מי שהציעו לה - גילתה שממאנת בבעלה.
 ב. אביי ב"א וכו': מחמתו: כשנתן לה גט - גילתה דעתה שאשתו היא, והוא אסור בקרובותיה וכו'.
 שאינה מחמתו: כשמיאנה בו - עקרה נישואיה, והוא מותר בקרובותיה וכו'.
5. מה הם דיני המשנה לחלק בין ממאנת למתגרשת?
 א. הממאנת באיש - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה.
 ב. נתן לה גט - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה.
 ג. נתן לה גט והחזירה, ואח"כ מיאנה בו ונשאת לאחר ונתאלמנה או נתגרשה - מותרת לחזור לו, כיון שהמיאון עוקר את הגט.
 ד. אבל מיאנה בו והחזירה, נתן לה גט ונשאת לאחר ונתאלמנה או נתגרשה - אסורה לחזור לו. כיון שהנישואים השניים לא נעקרו.
 הכלל: אם בפעם האחרונה יצאה ממנו בגט - אסורה לחזור לו, אם במיאון - מותרת.
 ה. הממאנת באיש, ונשאת לאחר וגירשה, לאחר ומיאנה בו, לאחר וגירשה, - כל שיוצאה ממנו בגט - אסורה לחזור לו, במיאון - מותרת לחזור לו.
6. המשך השאלה הקודמת - בדין ג' מיאון מבטל את הגט. בדין ה' מה שמיאנה בחבירו אינו מבטל את הגט שלו. כיצד מתיישב?
 שמואל: מי ששנה זו לא שנה זו.
 רבא: יתכן שמיאון של חברו לא מבטל גט שלו, כיון שחוששים שיפתנה לחזור, אבל מיאון שלו מבטל גט שלו, כיון שכבר פיתה אותה ומ"מ מיאנה.
7. בדין ד' משמע שמיאון שבחבירו מבטל גט שלו [שדווקא בנתאלמנה או נתגרשה אסורה] ואילו בדין ה' משמע שלא מבטל. כיצד מתיישב?
 רבי אלעזר: תברא, מי ששנה זו לא שנה זו. עולא: בסיפא מדובר שנשאת ויצאה בגט שלשה פעמים ועיי"ר נראית כגדולה לפיכך המיאון לא מבטל.
8. 'מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו' הכוונה למעשה שהיה בשעת הסכנה כשגזרה מלכות יון שלא יעסקו בתורה. מה היה המעשה?
 נתבקשה הלכה זו: הרי שיצאה מראשון בגט ומשני במיאון, מהו שתחזור לראשון?
 שכרו אדם ב - 400 זוז, ושאלו את ר"ע בבית האסורין ואסר, את רבי יהודה בן בתירה בנציבין ואסר.
 אמר ריב"ז: לזו לא הוצרכנו לשאול שפשוט שאם איסור כרת של אשת איש התרת ע"י המיאון, כל שכן איסור לאו של מחזיר גרושתו.
 אלא כך שאלו: הרי שהיתה קטנה יתומה אשת אחי אמו של אדם [שהיא אסורה לו מדרבנן] ומת או גירשה ונשאה אחיו מאביו ומת, האם יכולה למאן עתה ולעקור הנישואין הראשונים ולהתייבם, האם יש מיאון לאחר מיתה במקום מצוה או לא? שכרו שני בני אדם וכו' ר"ע אסר, וכן ריב"ב אסר.
 [הגמרא בסוף העמוד מביאה שתי לשונות שחולקים האם גזרו לאוסרה על אחיו של המגרש שלא יבאו להתירה על המגרש עצמו.]